

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 11. veebruar 2021
(OR. en)

2021/0012 (COD)

PE-CONS 2/21

TRANS 22
MAR 6
COVID-19 15
CODEC 81

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, milles sätestatakse COVID-19 kriisi jätkumisega seoses ajutised erimeetmed, mis käsitlevad teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamist või pikendamist, korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamist teatavates transpordialaste õigusaktide valdkondades ning määruses (EL) 2020/698 osutatud teatavate ajavahemike pikendamist

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2021/...,**

...

**milles sätestatakse COVID-19 kriisi jätkumisega seoses
ajutised erimeetmed, mis käsitlevad teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade
uuendamist või pikendamist, korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamist
teatavates transpordialaste õigusaktide valdkondades
ning määruses (EL) 2020/698 osutatud teatavate ajavahemike pikendamist**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 91 ja artikli 100 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,
pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ 27. jaanuari 2021. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

² Euroopa Parlamendi 11. veebruari 2021 aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) COVID- 19 pandeemia jätkumine ja sellega seotud rahvatervise kriis on liikmesriikide jaoks enneolematu väljakutse ning suur koormus riigi ametiasutuste, liidu kodanike ja ettevõtjate, eeskätt veoettevõtjate jaoks. Rahvatervise kriis on põhjustanud erakorralised asjaolud, mis mõjutavad liikmesriikide pädevate asutuste tavapärast tegevust ja veoettevõtjate tööd seoses eri transpordisektorites täidetavate haldusformaalsustega ning mida ei olnud meetmete vastuvõtmise ajal võimalik ette näha. Need erakorralised asjaolud mõjutavad märkimisväärselt erinevaid liidu transpordialaste õigusaktidega hõlmatud valdkondi.
- (2) Eelkõige ei pruugi veoettevõtjatel ja teistel asjaomastel isikutel olla võimalik täita vajalikke formaalsusi või menetlusi, et järgida tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamise seotud liidu õiguse teatavaid sätteid, või et võtta muid meetmeid, et need edasi kehtiks. Liikmesriikide pädevad asutused ei pruugi samadel põhjustel suuta täita liidu õigusega kehtestatud kohustusi ja tagada, et veoettevõtjate esitatud taotlustega tegeldakse enne kohaldatavate tähtaegade lõppu.

- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2020/698¹ on sätestatud ajutised erimeetmed, mis on seotud teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade kehtivuse uuendamise või pikendamisega ning teatavate korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamisega, mis kõnealuses määruses osutatud liidu õigusaktide kohaselt oleksid pidanud toimuma ajavahemikul 1. märtsist 2020 või teatavatel juhtudel 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020. Kõnealuse määruse kohaselt neid tunnistusi, litsentse ja lube uuendati või pikendati ning teavad korralised kontrollid ja jätkuõppe lükati edasi kuue kuu või teatavatel juhtudel seitsme kuu võrra.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 2020. aasta määrus (EL) 2020/698, milles sätestatakse seoses COVID- 19 puhanguga ajutised erimeetmed teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise kohta teatavates transpordialaste õigusaktide valdkondades (ELT L 165, 27.5.2020, lk 10).

- (4) Osad liikmesriigid, kes 1. augustiks 2020 leidsid, et teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamine ning teatava korralise kontrolli või jätkuõppe läbiviimine on pärast 31. augustit 2020 tõenäoliselt praktiliselt võimatu meetmete tõttu, mida neil tuli COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võtta, esitasid komisjonile põhjendatud taotlused loa saamiseks täiendavate individuaalsete ajapikenduste kohaldamiseks. Komisjon võttis vastu kuus ajapikendusi lubavat otsust¹.

¹ Komisjoni 25. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1236, millega lubatakse Madalmaadel pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklites 2 ja 3 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 282, 31.8.2020, lk 19). Komisjoni 26. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1235, millega lubatakse Kreekal pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklis 4 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 282, 31.8.2020, lk 17). Komisjoni 20. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1219, millega lubatakse Itaaliale pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklis 2 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 277, 26.8.2020, lk 16). Komisjoni 21. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1240, millega lubatakse Bulgaarial pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklis 3 sätestatud tähtaega (ELT L 284, 1.9.2020, lk 7). Komisjoni 31. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1282, millega lubatakse Prantsusmaal pikendada teatavaid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklites 11, 16 ja 17 sätestatud tähtaegu (ELT L 301, 15.9.2020, lk 9). Komisjoni 25. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1237, millega lubatakse Ühendkuningriigil pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklites 3 ja 11 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 282, 31.8.2020, lk 22).

- (5) Hoolimata COVID-19 pandeemiaga seotud kriisi mõningasest paranemisest 2020. aasta suvel, on kriisi mõju püsimine ja teatavatel juhtudel süvenemine 2020. aasta kolmandas kvartalis sundinud liikmesriike säilitama ja teatavatel juhtudel tugevdama COVID-19 leviku tõkestamiseks võetud meetmeid. Nende meetmete tõttu ei pruugi veoettevõtjatel ja teistel asjaomastel isikutel olla võimalik täita vajalikke formaalsusi või menetlusi, et järgida tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamist või pikendamist käsitlevaid liidu õiguse teatavaid sätteid või viia läbi korralisi kontrole ja jätkuõpet, või et võtta muid meetmeid nende kehtivuse säilitamiseks, nagu juhtus 2020. aasta kevadel. Liikmesriikide pädevad asutused ei pruugi samadel põhjustel suuta täita liidu õigusega kehtestatud kohustusi ja tagada, et veoettevõtjate esitatud taotlustega tegeldakse enne kohaldatavate tähtaegade lõppu.
- (6) Seepärast on vaja võtta meetmeid, et need probleemid lahendada ning tagada nii õiguskindlus kui ka asjaomaste õigusaktide nõuetekohane toimimine. Selleks tuleks ette näha kohandused, eelkõige seoses teatavate tähtaegadega, ning võimaldada komisjonil lubada liikmesriigi taotluse korral tähtaegu pikendada.

- (7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2003/59/EÜ¹ on sätestatud reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteeõidukite juhtide alusõppe ja jätkuõppe suhtes kohaldatavad normid. Juhtidel peab olema kutseoskuse tunnistus ja nad peavad tõendama, et on läbinud jätkuõppe, omades juhiluba või juhi kutsetunnistust, millele jätkuõpe on märgitud. Kuna kutseoskuse tunnistuse omanikul on keeruline jätkuõpet läbida ja jätkuõppe läbimist tõendava kutseoskuse tunnistust uuendada COVID-19 kriisi jätkumisest pärast 31. augustit 2020 tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu, on autoveo järjepidevuse tagamiseks vaja kõnealuse kutseoskuse tunnistuse kehtivust pikendada kümne kuu võrra pärast selle kehtivusaja lõppu. Kehtivaid piiranguid ja liiklusohutusega seotud põhjusi arvestades tuleks mõistlikuks ajaks pikendada veel üks kord ka neid kutseoskuse tunnistusi, mille kehtivust on juba pikendatud kooskõlas määrusega (EL) 2020/698.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiiv 2003/59/EÜ reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteeõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 3820/85 ja nõukogu direktiivi 91/439/EMÜ muutmise ja nõukogu direktiivi 76/914/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 226, 10.9.2003, lk 4).

- (8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2006/126/EÜ¹ on sätestatud juhilubasid käsitlevad nõuded. Sellega on ette nähtud liikmesriikide poolt liidu juhiloamudeli alusel väljastatud juhilubade vastastikune tunnustamine ning sätestatud juhilubadele esitatavad miinimumnõuded. Eelkõige peab mootorsõidukijuhtidel olema kehtiv juhiluba, mida tuleb uuendada või mis tuleb mõnel juhul välja vahetada selle kehtivuse lõppemisel. Kuna juhilubade uuendamine on raskendatud COVID-19 kriisi jätkumisest pärast 31. augustit 2020 tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu, on maanteeliikluse järjepidevuse tagamiseks vaja pikendada teatavate juhilubade kehtivust kümne kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu. Kehtivaid piiranguid ja liiklusohutusega seotud põhjusi arvestades tuleks mõistlikuks ajaks pikendada veel üks kord ka neid juhilube, mille kehtivust on juba pikendatud kooskõlas määrusega (EL) 2020/698.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/126/EÜ juhilubade kohta (ELT L 403, 30.12.2006, lk 18).

- (9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 165/2014¹ on sätestatud autovedudel kasutatavaid sõidumeerikuid käsitlevad normid. Ausa konkurentsi ja liiklusohutuse tagamiseks on oluline järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 561/2006² ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/15/EÜ³ sätestatud sõidu-, töö- ja puhkeaja norme. Hoolimata raskustest, mis on COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud sõidumeerikute regulaarsel kontrollimisel, tuleks autoveeteenuste osutamise järjepidevuse tagamiseks määruse (EL) nr 165/2014 artikli 23 lõikes 1 osutatud kontrollid, mis oleks tulnud teha ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, teha hiljemalt kümne kuu jooksul pärast kuupäeva, mil need oleks tulnud nimetatud artikli kohaselt teha. Samal põhjusel õigustavad COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevatest erakorralistest asjaoludest tingitud raskused juhikaartide pikendamisel ja asendamisel selleks lisaaja andmist liikmesriikide pädevatele asutustele. Sellisel juhul tuleks sõidukijuhtidele anda võimalus ja panna neile kohustus kasutada kasutuskõlblikke alternatiive sõidu-, töö- ja puhkeajaga seotud vajaliku teabe salvestamiseks kuni uue kaardi saamiseni.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta määrus (EL) nr 165/2014 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3821/85 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist (ELT L 60, 28.2.2014, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT L 102, 11.4.2006, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/15/EÜ autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korralduse kohta (EÜT L 80, 23.3.2002, lk 35).

- (10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/45/EÜ¹ on sätestatud mootorsõidukite ja nende haagiste korralist tehnoülevaatust käsitlevad normid. Korraline tehnoülevaatus on keerukas ülesanne, millega tagatakse, et sõidukeid hoitakse nende kasutamise ajal liiklusele ohutus ja keskkonna seisukohast vastuvõetavas seisukorras. Kuna korralist tehnoülevaatust on keeruline teha COVID-19 kriisi jätkumisest pärast 31. augustit 2020 tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu, tuleks korralised tehnoülevaatused, mis oleks tulnud teha ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, teha hiljem, kuid mitte hiljem kui kümne kuu jooksul pärast algse tähtaja lõppu, ning tehnoülevaatusete tunnistused peaksid kuni selle hilisema tähtpäevani kehtima jääma.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/45/EL, milles käsitletakse mootorsõidukite ja nende haagiste korralist tehnoülevaatust ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2009/40/EÜ (ELT L 127, 29.4.2014, lk 51).

(11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1071/2009¹ on sätestatud ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta. COVID-19 pandeemia ja sellega seotud rahvatervise kriisi jätkumine pärast 31. augustit 2020, on kaasa toonud selle, et mõned veoettevõtjad ei vasta enam nende käsutuses või nende kasutuses oleva sõiduki või sõidukitega seotud nõuetele. Neil asjaoludel on ka tõsised tagajärjed sektori finantsolukorrale ja mõned veoettevõtjad ei täida enam finantssuutlikkuse nõuet. Arvestades rahvatervise kriisist tulenevat vähenenud majandusaktiivusust, eeldatakse, et ettevõtjatel võtab tavapärasest kauem aega, et tõendada, et nad täidavad taas püsivalt nende käsutuses või nende kasutuses oleva sõiduki või sõidukitega seotud nõudeid, ning finantssuutlikkuse nõuet. Seetõttu on asjakohane pikendada määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktides b ja c kehtestatud maksimaalseid tähtaegu 6-lt kuult 12-le kuule asjaomaste autoveo-ettevõtjate vastavuse hindamiseks artikli 5 punktides b ja c osutatud nõuetele, mis on seotud nende käsutuses või nende kasutuses oleva sõiduki või sõidukitega, ning finantssuutlikkuse nõudele, kui kõnealused hindamised hõlmavad kas tervikuna või osaliselt ajavahemikku alates 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Kui mõne nimetatud nõude täitmata jätmine on juba tuvastatud ja pädeva asutuse kehtestatud tähtaeg ei ole veel möödunud, peaks pädeval asutusel olema võimalik seda tähtaega pikendada kokku 12 kuuni.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (ELT L 300, 14.11.2009, lk 51).

- (12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EÜ) nr 1072/2009¹ ning (EÜ) nr 1073/2009² on sätestatud vastavalt rahvusvahelisele autoveoturule ja rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu ühiseeskirjad. Kaupade rahvusvahelise autoveo ja bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo puhul peab veoettevõtjal muu hulgas olema ühenduse tegevusluba ning kaubavedu teostavatel kolmandate riikide kodanikest juhtidel juhitunnistus. Bussiliiniveoks on samuti vaja luba. Kõnealuseid tegevuslube, juhitunnistusi ja liiniveolube võib uuendada pärast seda, kui on kontrollitud, et nõutavad tingimused on endiselt täidetud. Kuna tegevuslubade ja juhitunnistuste uuendamine on COVID- 19 kriisi jätkumisest pärast 31. augustit 2020 tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu raskendatud, on autoveo järjepidevuse tagamiseks vaja pikendada nende kehtivust kümne kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 300, 14.11.2009, lk 72).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1073/2009 rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 88).

- (13) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/798¹ on sätestatud raudteeohutuse normid. Võttes arvesse liikumispiiranguid ja pärast 31. augustit 2020 jätkunud COVID- 19 pandeemia ohjeldamisega kaasnevat suuremat töökoormust, on riiklikel ametiasutustel, raudteeveo-ettevõtjatel ja taristuettevõtjatel raskusi ühtsete ohutustunnistuste uuendamisega ning, pidades silmas kehtivate ohutuslubade eesseisvat kehtivuse lõppemist, selliste lubade väljastamisega järgnevas ajavahemikuks, nagu seda näevad ette nimetatud direktiivi artiklid 10 ja 12. Seepärast tuleks ühtsete ohutustunnistuste uuendamise tähtaega pikendada kümne kuu võrra ning olemasolevad ühtsed ohutustunnistused peaksid jääma vastavalt kehtima. Samuti tuleks pikendada ohutuslubade kehtivust kümne kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/798 raudteeohutuse kohta (ELT L 138, 26.5.2016, lk 102).

- (14) Kooskõlas direktiivi (EL) 2016/798 artikli 33 lõikega 2 pikendasid teatavad liikmesriigid kõnealuse direktiivi ülevõtmise perioodi kuni 16. juunini 2020. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2020/700,¹ millega muudetakse direktiivi (EL) 2016/798, anti kõnealustele liikmesriikidele võimalus pikendada ülevõtmisperioodi kuni 31. oktoobrini 2020. Seetõttu jäid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/49/EÜ² sätted nendes liikmesriikides kohaldatavaks kuni 31. oktoobrini 2020 ning asjaomastele liikmesriikidele jäi õigus väljastada direktiivi 2004/49 kohaseid ohutustunnistusi ja ohutuslubasid. Direktiivi 2004/49 alusel välja antud ohutustunnistused jäävad kehtima kuni nende kehtivusaja lõpuni kooskõlas direktiiviga (EL) 2016/798. Seega on vaja pikendada ka direktiivi 2004/49/EÜ artiklite 10 ja 11 alusel välja antud ohutustunnistuste ja ohutuslubade uuendamise tähtaegu ning selgitada, et asjaomased ohutustunnistused ja ohutusload jäävad vastavalt kehtima.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/700, millega muudetakse direktiive (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 ülevõtmisperioodi pikendamise osas (ELT L 165, 27.5.2020, lk 27).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteede ohutuse direktiiv) (ELT L 164, 30.4.2004, lk 44).

- (15) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/59/EÜ¹ on sätestatud ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kord. Nimetatud direktiivi artikli 14 lõikes 5 ja artiklis 16 on sätestatud, et vedurijuhiluba kehtib kümne aastat ja vedurijuhile tehakse korralisi kontrole. Kuna COVID- 19 kriisi jätkumisest pärast 31. augustit 2020 tulenevad erakorralised asjaolud raskendavad vedurijuhiloa uuendamist, tuleks selliste lubade kehtivust, mis kaotavad kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, pikendada kümne kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu. Samuti tuleks vedurijuhtidele ette näha veel kümme kuud korralise kontrolli läbimiseks.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiv 2007/59/EÜ ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 51).

- (16) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2012/34/EL¹ loodi ühtne Euroopa raudteepiirkond. Nimetatud direktiivi artikli 23 lõike 2 kohaselt võib tegevusluba väljaandev asutus korraldada korrapärase läbivaatamise, et kontrollida, kas raudteeveo-ettevõtja täidab jätkuvalt nimetatud direktiivi III peatükis sätestatud tegevusloaga seotud kohustusi. Nimetatud direktiivi artikli 24 lõike 3 kohaselt võib tegevusluba väljaandev riiklik asutus finantssuutlikkuse nõude täitmata jätmise tõttu tegevusloa peatada või kehtetuks tunnistada ning anda ajutise tegevusloa kuni raudteeveo-ettevõtja ümberkorraldamiseni, kui turvalisus ei ole ohustatud. COVID- 19 kriisi jätkumisest pärast 31. augustit 2020 tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu on tegevusluba väljaandvatel asutustel tõsisemid raskusi kehtivate tegevuslubade korrapärase läbivaatamise ja uute tegevuslubade väljastamise otsuste tegemisega pärast ajutise tegevusloa kehtivuse lõppemist. Seepärast tuleks kümne kuu võrra pikendada selliste korrapärase läbivaatamiste tähtaegu, mis nimetatud direktiivi kohaselt lõppevad ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Samuti tuleks kümne kuu võrra pikendada selliste ajutiste tegevuslubade kehtivust, mis kaotavad kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (ELT L 343, 14.12.2012, lk 32).

- (17) Direktiivi 2012/34/EL artikli 25 lõike 2 kohaselt peavad tegevuslube väljaandvad asutused tegema otsused tegevusloa taotluste kohta kolme kuu jooksul pärast kogu asjakohase teabe, eelkõige nimetatud direktiivi III lisas osutatud üksikasjade esitamist. Kuna COVID- 19 kriisi jätkumisest pärast 31. augustit 2020 tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu on asjaomaste otsuste tegemine keeruline, on vaja seda tähtaega seitsme kuu võrra pikendada.
- (18) Raudteeveo- ettevõtjad, kes olid enne COVID- 19 puhangut finantsiliselt stabiilsed, seisavad silmitsi likviidsusprobleemiga, mille tõttu võidakse nende tegevusluba peatada või kehtetuks tunnistada või see asendada ajutise tegevusloaga, ilma et selleks oleks struktuurne majanduslik vajadus. Direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõike 3 kohane ajutise tegevusloa andmine võib saata turule negatiivse signaali raudteeveo-ettevõtjate püsijäämisvõime kohta, mis omakorda süvendaks teisi, muidu ajutisi finantsprobleeme. Lisaks määrusele (EL) 2020/698 ja võttes arvesse COVID-19 kriisi jätkumist pärast 31. augustit 2020, tuleks seetõttu ette näha, et kui tegevusluba väljaandev asutus leiab ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 tehtud kontrolli alusel, et raudteeveo- ettevõtja ei täida enam finantssuutlikkuse nõuet, peaks ta saama enne 30. juunit 2021 otsustada mitte peatada ega kehtetuks tunnistada asjaomase raudteeveo- ettevõtja tegevusluba, tingimusel et ohutus on tagatud ning et järgneva seitsme kuu jooksul on raudteeveo- ettevõtja piisav finantsiline ümberkujundamine reaalselt võimalik. Pärast 30. juunit 2021 tuleks raudteeveo- ettevõtja suhtes kohaldada direktiivi 2012/34/EÜ artikli 24 lõikes 1 sätestatud üldnorme.

- (19) Nõukogu direktiivis 96/50/EÜ¹ on sätestatud laevajuhitunnistuste saamise tingimused kauba- ja reisijateveoks liidu siseveeteedel. 65- aastaseks saamisel peavad laevajuhitunnistuse omanikud läbima korralise arstliku läbivaatuse. Võttes arvesse seoses COVID- 19 kriisi jätkumisega pärast 31. augustit 2020 võetud meetmeid ja eelkõige piiratud juurdepääsu arstlikuks läbivaatuseks vajalikele meditsiiniteenustele, ei pruugi laevajuhitunnistuse omanikel olla võimalik läbida nõutavat arstlikku läbivaatust kõnealuste meetmetega hõlmatud ajavahemikul. Seetõttu, kui arstliku läbivaatuse tähtaeg oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, tuleks seda tähtaega pikendada iga asjaomase juhtumi puhul kümne kuu võrra. Laevajuhitunnistused peaksid vastavalt kehtima jääma.

¹ Nõukogu 23. juuli 1996. aasta direktiiv 96/50/EÜ siseveeteedel kauba- ja reisijateveo siseriiklike laevajuhitunnistuste saamise tingimuste ühtlustamise kohta ühenduses (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 31).

(20) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/1629¹ on sätestatud siseveelaevade tehnilised nõuded. Nimetatud direktiivi artikliga 10 piiratakse liidu siseveelaevade sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivust. Lisaks on direktiivi (EL) 2016/1629 artiklis 28 sätestatud, et direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad dokumendid, mille liikmesriikide pädevad asutused on välja andnud enne 6. oktoobrit 2018 vastavalt varem kohaldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2006/87/EÜ,² jäävad kehtima kuni oma kehtivusaja lõpuni. Pärast 31. augustit 2020 jätkuva COVID- 19 kriisi tõttu võetud meetmed võivad luua olukorra, kus tehnilise ülevaatuse tegemine ei ole pädevate asutuste jaoks otstarbekas ega mõnikord võimalik, et pikendada asjaomaste tunnistuste kehtivust või direktiivi (EL) 2016/1629 artiklis 28 osutatud dokumentide puhul need asendada. Selleks et võimaldada asjaomaste siseveelaevade käitamist jätkata, on asjakohane pikendada kümne kuu võrra selliste liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste ja direktiivi (EL) 2016/1629 artikli 28 kohaldamisalasse kuuluvate dokumentide kehtivust, mille kehtivusaeg oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1629, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded, muudetakse direktiivi 2009/100/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/87/EÜ (ELT L 252, 16.9.2016, lk 118).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/87/EÜ, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 82/714/EMÜ (ELT L 389, 30.12.2006, lk 1).

(21) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 725/2004¹ on sätestatud laevade ja sadamarajatiste turvalisuse tugevdamise nõuded. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2005/65/EÜ² on sätestatud meetmed sadamate turvalisuse tugevdamise kohta turvalisust ohustavate vahejuhtumite korral. Direktiiviga tagatakse ka, et sadamate tugevdatud turvalisus toetab määruse (EÜ) nr 725/2004 kohaselt võetud turvameetmeid. COVID- 19 kriisi jätkumine pärast 31. augustit 2020 raskendab liikmesriikide ametiasutustel selliste meresõidu turvalisuse kontrollide ja ülevaatuste tegemist, mida on vaja teatavate dokumentide uuendamiseks meresõidu turvalisuse valdkonnas. Seepärast on vaja pikendada kõnealuste liidu õigusaktidega nõutavate turvalisuse hindamiste ja turvaplaanide läbivaatamise tähtaegu mõistliku aja võrra, et võimaldada liikmesriikidele ja laevandussektorile paindlik ja pragmaatiline lähenemisviis ning hoida olulised tarneahelad avatuna, ohustamata seejuures turvalisust. Paindlikkust tuleks võimaldada ka aja osas, mille jooksul tuleb nimetatud liidu õigusaktide kohaselt läbi viia merendusjulgeolekuõppused.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 725/2004 laevade ja sadamarajatiste turvalisuse tugevdamise kohta (ELT L 129, 29.4.2004, lk 6).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/65/EÜ sadamate turvalisuse tugevdamise kohta (ELT L 310, 25.11.2005, lk 28).

- (22) Kui liikmesriik leiab, et õigusnorme, mille suhtes on käesolevas määruses sätestatud erandid ning mis on muu hulgas seotud tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamisega, on tõenäoliselt pärast käesolevas määruses sätestatud tähtaegu praktiliselt võimatu kohaldada meetmete tõttu, mida liikmesriik on COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võtnud, peaks komisjonil olema õigus anda asjaomase liikmesriigi poolt 31. maiks 2021 esitatud taotluse korral kõnealusele liikmesriigile luba pikendada veel käesolevas määruses kindlaks määratud asjaomaseid ajavahemikke, tingimusel et pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski eelkõige transpordi ohutuses või turvalisuses. Nii õiguskindluse kui ka transpordi ohutuse või turvalisuse tagamiseks peaks niisugune pikendamine piirduma sellega, mis on vajalik, et hõlmata ajavahemikku, mille jooksul formaalsuste, menetluste, kontrollide ja koolituste läbiviimine võib olla praktiliselt võimatu, ning mis mingil juhul ei tohiks olla pikem kui kuus kuud.

(23) COVID- 19 kriis on mõjutanud kogu liitu, kuid mitte igal pool ühtmoodi. Kriis on liikmesriike mõjutanud erineval määral ja eri ajal. Võttes arvesse, et erandid tavaolukorras kohaldatavatest õigusnormidest peaksid piirduma vajalikuga, peaks liikmesriikidel olema direktiivi 2003/59/EÜ, direktiivi 2006/126/EÜ, määruse (EL) nr 165/2014, direktiivi 2014/45/EL, määruse (EÜ) nr 1072/2009, määruse (EÜ) nr 1073/2009, direktiivi (EL) 2016/798, direktiivi 2004/49/EÜ, direktiivi 2007/59/EÜ, direktiivi 2012/34/EL, direktiivi 96/50/EÜ, direktiivi (EL) 2016/1629, määruse (EÜ) nr 725/2004 ja direktiivi 2005/65/EÜ puhul võimalik jätkata nimetatud õigusaktide kohaldamist ilma käesolevas määruses sätestatud erandeid kohaldamata, kui nimetatud õigusaktide kohaldamine on võimalik. Sama tuleks kohaldada juhul, kui liikmesriik on võtnud tekkinud raskuste leevendamiseks vastu asjakohased riiklikud meetmed. Sellist võimalust kasutavad liikmesriigid ei tohiks aga takistada ühelgi ettevõtjal või isikul tugineda käesolevas määruses sätestatud erandile, mida kohaldatakse mõnes teises liikmesriigis, ning nad peaksid eelkõige tunnustama iga tunnustust, litsentsi ja luba, mille kehtivust on käesoleva määrusega pikendatud. Õiguskindluse tagamiseks peaksid asjaomased liikmesriigid teavitama komisjoni oma otsusest mitte kohaldada oma territooriumil erandeid, mis on ette nähtud käesolevas määruses, enne kui see muutub ... [11 päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] täielikult kohaldatavaks.

- (24) Käesolev määrus ei tohiks mõjutada õigusi, mis on antud komisjoni otsustega, mis on vastu võetud määruse (EL) 2020/698 alusel, millega lubatakse liikmesriikidel pikendada teatavaid kõnealuses määruses osutatud ajavahemikke, ja millega nähakse ette käesolevas määruses sätestatust pikemad tähtajad.
- (25) Liikmesriigid peaksid püüdma viivitamata tagada selliste tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamise, mille kehtivust ei ole käesoleva määruse kohaselt pikendatud.
- (26) Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingus¹ sätestatud üleminekuperiood lõppes 31. detsembril 2020, mistõttu ei kohaldata ühtegi käesoleva määruse sätet Ühendkuningriigi suhtes, isegi kui need käsitlevad nimetatud kuupäevale eelnevaid ajavahemikke.

¹ ELT L 29, 31.1.2020, lk 7.

- (27) Kuna käesoleva määruse eesmärke pikendada liidu õiguses sätestatud tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamiseks ette nähtud tähtaegu ning lükata COVID- 19 kriisi jätkumisest pärast 31. augustit 2020 tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu edasi korralised kontrollid ja jätkuõpe maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid kavandatud meetme mõju ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (28) Võttes arvesse COVID-19 kriisi jätkumisest pärast 31. augustit 2020 tulenevatest erakorralistest asjaoludest tulenevat kiireloomulisust, peetakse asjakohaseks teha erand ELi lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokoll nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4 osutatud kaheksa nädala pikkusest ajavahemikust.

- (29) Kuna COVID- 19 puhang oli ettenägematu ja ootamatu ning see on kujunenud eeldatust pikemaks, ei olnud võimalik kõiki asjakohaseid meetmeid õigel ajal vastu võtta. Seetõttu peaksid käesoleva määruse sätteid hõlmama ka määruse jõustumisele eelnevat ajavahemikku. Võttes arvesse nende sätete sisu, ei riku selline käsitusviis asjaomaste isikute õiguspäraseid ootusi.
- (30) Võttes arvesse tungivat vajadust tegeleda viivitamata COVID- 19 kriisist tulenevate asjaoludega maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas, andes samal ajal liikmesriikidele mõistliku aja komisjoni teavitamiseks, kui nad otsustavad mitte kohaldada mõnda käesolevas määruses sätestatud erandit, peaks käesolev määrus jõustuma kiireloomulisena järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*, et õiguskindlustust tekitav olukord, mis mõjutab transpordisektoris paljusid ametiasutusi ja ettevõtjaid, eriti kui asjaomased tähtajad on juba möödunud, jääks võimalikult lühikeseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1
Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse ajutised erimeetmed, mida kohaldatakse teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise ja kehtivuse pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise suhtes erakorraliste asjaolude tõttu, mille COVID- 19 kriisi jätkumine on maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas põhjustanud, ning pikendatakse määruses 2020/698 osutatud teatavaid ajavahemikke.

Artikkel 2
Direktiivis 2003/59/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2003/59/EÜ artikli 8 lõigetest 2 ja 3, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra kõik tähtajad, mis on ette nähtud kutseoskuse tunnistuse omanikele jätkuõppe läbimiseks ning mis nimetatud sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Kutseoskuse tunnistused jäävad vastavalt kehtima.

2. Tähtajad, mis on ette nähtud kutseoskuse tunnistuse omanikele jätkuõppe läbimiseks ning mis määruse (EL) 2020/698 artiklit 2 kohaldades oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra või kuni 1. juulini 2021, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem. Kutseoskuse tunnistused jäävad vastavalt kehtima.
3. Direktiivi 2006/126/EÜ I lisas esitatud sellise liidu ühtlustatud koodi „95“ märke kehtivus, mille pädevad asutused on teinud direktiivi 2003/59/EÜ artikli 10 lõikes 1 osutatud juhiloale või juhi kutsetunnistusele sama artikli lõikes 1 osutatud kutsetunnistuse alusel, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra alates igale sellisele juhiloale või juhi kutsetunnistusele märgitud kuupäevast.
4. Direktiivi 2006/126/EÜ I lisas esitatud sellise liidu ühtlustatud koodi „95“ märke kehtivus, mille pädevad asutused on teinud direktiivi 2003/59/EÜ artikli 10 lõikes 1 osutatud juhiloale või juhi kutsetunnistusele sama artikli lõikes 1 osutatud kutseoskuse tunnistuse alusel ning mis määruse (EL) 2020/698 artiklit 2 kohaldades oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra või kuni 1. juulini 2021, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

5. Direktiivi 2003/59/EÜ II lisas osutatud juhi kutsetunnistuse kehtivus, mis oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra alates igale sellisele kutsetunnistusele märgitud kehtivuse lõppemise kuupäevast.
6. Direktiivi 2003/59/EC II lisas osutatud juhi kutsetunnistuste kehtivus, mis määruse (EL) 2020/698 artiklit 2 kohaldades oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra või kuni 1. juulini 2021, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.
7. Kui liikmesriik leiab, et jätkuõppe läbimine või seda tõendava tunnistuse väljaandmine, liidu ühtlustatud koodi „95“ märkimine või juhi kutsetunnistuste uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1, 3 ja 5, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või lõigetes 1, 3 ja 5, nagu on asjakohane, sätestatud kümnekuulisi ajavahemikke või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.

8. Kui komisjon leiab lõike 7 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebalproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1, 3 ja 5 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul jätkuõppe läbimine või seda tõendava tunnistuse väljaandmine, liidu ühtlustatud koodi „95“ märkimine või juhi kutsetunnistuste uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

9. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 jätkuõppe läbiviimise või seda tõendava tunnistuse väljaandmise, liidu ühtlustatud koodi „95“ märkimise või juhi kutsetunnistuste uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõiget 1, 2, 3, 4, 6 või 6 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, 2, 3, 4, 5 või 6, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõikes 1, 2, 3, 4, 5 või 6 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 3

Direktiivis 2006/126/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2006/126/EÜ artiklist 7 ja I lisa punkti 3 alapunktist d, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra alates juhiloal märgitud kuupäevast selliste juhilubade kehtivus, mis osutatud sätete kohaselt oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.
2. Direktiivi 2006/126/EÜ artiklis 7 ja nimetatud direktiivi I lisa punkti 3 alapunktis d osutatud juhiloa kehtivus, mis määruse (EL) 2020/698 artiklit 3 kohaldades oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra või kuni 1. juulini 2021, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

3. Kui liikmesriik leiab, et juhilubade uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõikes 1 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või kümnekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.
4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul juhilubade uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 juhilubade uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõiget 1 või 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1 või 2, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõikes 1 või 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 4

Määruses (EL) nr 165/2014 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artiklist 23, tuleb nimetatud artikli lõikes 1 sätestatud sõidumeerikute regulaarne kontroll, mis oleks vastavalt nimetatud lõikele tulnud või tuleks teha ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, teha hiljemalt kümne kuu jooksul pärast kuupäeva, mil see oleks tulnud teha nimetatud artikli kohaselt.

2. Kui juht taotleb juhikaardi pikendamist vastavalt kõnealuse artikli lõikele 1 ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, väljastavad liikmesriigi pädevad asutused uue juhikaardi hiljemalt kahe kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist, olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artiklist 28. Kuni kaarte väljastavad asutused on väljastanud juhile uue juhikaardi, kohaldatakse juhi suhtes kõnealuse määruse artikli 35 lõiget 2 mutatis mutandis, kui juht suudab tõendada, et taotlus juhikaardi pikendamiseks esitati vastavalt nimetatud määruse artikli 28 lõikele 1.
3. Kui juht taotleb juhikaardi asendamist vastavalt kõnealuse artikli lõikele 4 ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, väljastavad liikmesriikide pädevad asutused asenduskaardi hiljemalt kahe kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist, olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artikli 29 lõikest 4. Olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artikli 29 lõikest 5 võib juht jätkata juhtimist, kuni juhikaarte väljastav asutus on väljastanud juhile asenduskaardi, kui ta suudab tõendada, et on tagastanud juhikaardi kahjustatuse või kasutamisel tekkinud tõrke tõttu pädevale asutusele ja on taotlenud selle asendamist.

4. Kui liikmesriik leiab, et määrusega (EL) nr 165/2014 nõutud sõidumeerikute regulaarne kontroll, juhikaartide pikendamine või asendamine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1, 2 ja 3, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, kümnekuulist ajavahemikku või uue juhikaardi väljastamiseks kohaldatavaid tähtaegu, või nende mis tahes kombinatsioone. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.
5. Kui komisjon leiab lõike 4 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul sõidumeerikute regulaarne kontroll, juhikaartide uuendamine või asendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

6. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 sõidumeerikute regulaarse kontrolli, juhikaartide pikendamise või asendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1, 2 ja 3 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1, 2 ja 3, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 5

Direktiivis 2014/45/EL sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2014/45/EL artikli 5 lõikest 1 ja artikli 10 lõikest 1 ning II lisa punktist 8, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra selliste tehnoülevaatuste tähtajad, mis oleks tulnud või tuleks nimetatud sätete kohaselt teha ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.

2. Olenemata direktiivi 2014/45/EL artiklist 8 ja II lisa punktist 8, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra selliste tehnoülevaatuse kontrollkaartide kehtivus, mis kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.
3. Kui liikmesriik leiab, et tehnoülevaatuse tegemine või ülevaatustõendi väljastamine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või kümnekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.
4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaoproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul tehnoülevaatuse tegemine või ülevaatustõendi väljastamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 tehnoulevaatuste tegemise või ülevaatusõendite väljastamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib liikmesriik alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 6

Määruses (EÜ) nr 1071/2009 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktide b ja c, ei või pädeva asutuse poolt artikli 13 lõike 1 punktide b ja c alusel määratud tähtajad olla pikemad kui 12 kuud juhul, kui pädev asutus teeb kindlaks, et autoveo-ettevõtja ei vasta ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 kõnealuse määruse artikli 5 punktides b ja c sätestatud nõuetele, mis on seotud tema käsutuses või tema kasutuses oleva sõiduki või sõidukitega, või tuvastab määruse artikli 7 lõigetes 1 ja 2 osutatud ning seda eelarveaastat puudutavate raamatupidamise aastaaruannete või tõendite alusel, mis hõlmab kas tervikuna või osaliselt ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, et veoettevõtja ei täida kõnealuse määruse artikli 3 lõike 1 punktis c sätestatud finantssuutlikkuse nõuet.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktides b ja c, võib pädev asutus juhul, kui ta on teinud kindlaks, et veoettevõtja ei täida ajavahemikul 28. maist 2020 kuni ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev] määruse artikli 5 punktides b ja c sätestatud nõudeid, mis on seotud autoveo-ettevõtja käsutuses või tema kasutuses oleva sõiduki või sõidukitega, või kõnealuse määruse artikli 3 lõike 1 punktis c sätestatud finantssuutlikkuse nõuet, ja on veoettevõtjale kehtestanud tähtaja puuduste kõrvaldamiseks, võib pädev asutus seda tähtaega pikendada, tingimusel et see ei ole ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev, saavas käändes] möödunud. Selliselt pikendatud tähtaeg ei või olla pikem kui 12 kuud.

Artikkel 7

Määruses (EÜ) nr 1072/2009 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1072/2009 artikli 4 lõikest 2, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra selliste ühenduse tegevuslubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Kinnitatud ära kirjad jäävad vastavalt kehtima.
2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1072/2009 artikli 5 lõikest 7, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra selliste juhitunnistuste kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.

3. Kui liikmesriik leiab, et ühenduse tegevusloa või juhitunnistuse pikendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu pärast 30. juunit 2021 liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või kümnekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.
4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ühenduse tegevuslubade või juhitunnistuste uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 ühenduse tegevuslubade või juhitunnistuste uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 8

Määruses (EÜ) nr 1073/2009 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 4 lõikest 4, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra selliste ühenduse tegevuslubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Tõestatud koopiad jäävad vastavalt kehtima.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 8 lõikest 3, teeb lube väljastav asutus otsused vedajate poolt ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 esitatud liiniveo loa taotluste kohta kuue kuu jooksul taotluse esitamise kuupäevast. Olenemata määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 8 lõikest 2 teatavad nende liikmesriikide pädevad asutused, kelle nõusolekut on taotluse kohta nimetatud artikli lõike 1 kohaselt küsitud, lube väljastavale asutusele oma otsusest taotluse kohta kolme kuu jooksul. Kui lube väljastav asutus ei ole vastust kolme kuu jooksul saanud, loetakse, et asutus, kelle poole pöörduiti, on oma nõusoleku andnud ja lube väljastav asutus võib loa väljastada.
3. Kui liikmesriik leiab, et ühenduse tegevuslubade uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõikes 1 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või kümnekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealusel lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ühenduse lubade uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 ühenduse tegevuslubade uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõiget 1 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõikes 1 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 9

Direktiivis (EL) 2016/798 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi (EL) 2016/798 artikli 10 lõikest 13, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra sellised ühtsete ohutustunnistuste uuendamise tähtajad, mis oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Asjaomane ühtne ohutustunnistus jääb vastavalt kehtima.
2. Olenemata direktiivi (EL) 2016/798 artikli 12 lõikest 2, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra selliste ohutuslubade kehtivus, mis osutatud sätte kohaselt oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.

3. Kui liikmesriik leiab, et direktiivi (EL) 2016/798 artikli 10 lõike 8 kohaselt välja antud ühtsete ohutustunnistuste uuendamine või ohutuslubade kehtivusaja pikendamine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või lõigetes 1 ja 2 sätestatud kümnekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.
4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ühtsete ohutustunnistuste uuendamine või ohutuslubade kehtivusaja pikendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 direktiivi (EL) 2016/798 artikli 10 lõike 8 kohaselt välja antud ühtsete ohutustunnistuste uuendamise või ohutuslubade kehtivusaja pikendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 10

Direktiivis 2004/49/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2004/49/EÜ artikli 10 lõikest 5, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra sellised ohutustunnistuste uuendamise tähtajad, mis oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Asjaomased ohutustunnistused jäävad vastavalt kehtima.

2. Olenemata direktiivi 2004/49/EÜ artikli 11 lõikest 2, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra sellised ohutuslubade uuendamise tähtajad, mis oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Asjaomane ohutusluba jääb vastavalt kehtima.
3. Kui liikmesriik leiab, et ohutustunnistuste või ohutuslubade uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või lõigetes 1 ja 2 sätestatud kümnekuulisi ajavahemikke või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.
4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ohutustunnistuste või ohutuslubade uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 ohutustunnistuste või ohutuslubade uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 11

Direktiivis 2007/59/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2007/59/EÜ artikli 14 lõikest 5, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra alates loa kehtivusaja lõppemisest selliste vedurijuhilubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotavad kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.
2. Olenemata direktiivi 2007/59/EÜ artiklist 16 ning II ja VII lisast, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra kõik sellised perioodilise kontrolli tegemise tähtajad, mis osutatud sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Nimetatud direktiivi artiklis 14 osutatud vedurijuhiload ja artiklis 15 osutatud sertifikaadid jäävad vastavalt kehtima.
3. Kui liikmesriik leiab, et vedurijuhilubade uuendamine või perioodiliste kontrollide tegemine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või lõigetes 1 ja 2 sätestatud kümnekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul vedurijuhilubade uuendamine või perioodiliste kontrollide tegemine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 litsentside uuendamise või korraliste kontrollide tegemise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 12

Direktiivis 2012/34/EL sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Kui tegevusluba väljaandev asutus on näinud ette korrapärase läbivaatamise, siis olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 23 lõikest 2 pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra kõik sellised korrapärase läbivaatamise tähtajad, mis kõnealuste sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.
2. Olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõikest 3, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra alates igale ajutisele loale märgitud kehtivusaja lõppemisest selliste ajutiste tegevuslubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.
3. Olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 25 lõikest 2, teeb tegevusluba väljaandev asutus otsuse loataotluste kohta, mis on esitatud ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, hiljemalt kümne kuu jooksul pärast kogu asjakohase teabe, eelkõige nimetatud direktiivi III lisas osutatud andmete esitamist.

4. Kui liikmesriik leiab, et korrapärase läbivaatamise tegemine või tegevusloa peatamise lõpetamine või uue tegevusloa väljaandmine juhul, kui tegevusluba on varem tunnistatud kehtetuks, on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või kümnekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.
5. Kui komisjon leiab lõike 4 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul tegevusloa peatamise lõpetamine või uue tegevusloa väljaandmine juhul, kui tegevusluba on varem tunnistatud kehtetuks, on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

6. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 regulaarse läbivaatamise tegemise või tegevusloa peatamise lõpetamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 13

Raudteeveo-ettevõtjate tegevuslubade käsitlemine direktiivi 2012/34/EL alusel finantssuutlikkuse nõude mittetäitmise korral

Olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõikest 1, kui tegevusluba väljaandev asutus leiab kõnealuses sättes osutatud ja ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 tehtud kontrolli põhjal, et raudteeveo- ettevõtja ei täida enam nimetatud direktiivi artiklis 20 osutatud finantssuutlikkuse nõuet, võib ta enne 30. juunit 2021 otsustada asjaomase raudteeveo- ettevõtja tegevusluba mitte peatada või kehtetuks tunnistada, tingimusel et turvalisus ei ole ohustatud ning tingimusel, et järgneva seitsme kuu jooksul on raudteeveo- ettevõtja piisav finantsiline ümberkujundamine reaalselt võimalik.

Artikkel 14

Direktiivis 96/50/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 96/50/EÜ artikli 6 lõikest 2, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra sellised arstliku läbivaatuse tähtajad, mis osutatud sätte kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021. Selle isiku laevajuhitunnistus, kes on kohustatud läbima arstliku läbivaatuse vastavalt nimetatud direktiivi artikli 6 lõikele 2, jääb vastavalt kehtima.

2. Kui liikmesriik leiab, et arstliku läbivaatuse läbimine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõikes 1 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või kümnekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.
3. Kui komisjon leiab lõike 2 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul arstliku läbivaatuse tegemine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu ning mis ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

4. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 ühenduse tegevuslubade või juhitunnistuste uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid raskuste leevendamiseks, võib ta alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõiget 1 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõikes 1 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 15

Direktiivis (EL) 2016/1629 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi (EL) 2016/1629 artiklist 10, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra selliste liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.

2. Olenemata direktiivi (EL) 2016/1629 artiklist 28, pikeneb või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra selliste dokumentide kehtivus, mis kuuluvad kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse ja mille liikmesriikide pädevad asutused on direktiivi 2006/87/EÜ alusel välja andnud enne 6. oktoobrit 2018 ning mis osutatud sätte kohaselt oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.
3. Kui liikmesriik leiab, et liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse või lõikes 2 osutatud dokumentide uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 või lõigetes 1 ja 2 sätestatud kümnekuulisi ajavahemikke või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste või lõikes 2 osutatud dokumentide uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatuks ning mis mingil juhul ei tohi olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse või lõigetes 1 ja 2 osutatud dokumentide uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid raskuste leevendamiseks, võib ta alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud käesoleva lõike esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 16

Määruses (EÜ) nr 725/2004 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 725/2004 artikli 3 lõikest 6, pikenevad või loetakse pikendatuks kuni 30. septembrini 2021 sadamarajatise turvalisuse perioodilise ülevaatuse tähtajad, mis osutatud sätte kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.
2. Olenemata määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktidest 13.7 ja 18.6, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra, kuid mitte kauem kui 30. septembrini 2021, kõik sellised 18- kuulised tähtajad eri tüüpi õppuste läbiviimiseks, mis nende sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.

3. Kui liikmesriik leiab, et määruse (EÜ) nr 725/2004 artikli 3 lõikes 6 osutatud sadamarajatise turvalisuse hindamine või määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktides 13.7 ja 18.6 osutatud eri tüüpi õppuste läbiviimine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu pärast 30. juunit 2021 liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2, nagu on asjakohane, sätestatud ajavahemike ja tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, vastavalt käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu või kümnekuulist ajavahemikku või nende mis tahes kombinatsiooni. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.
4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud ajavahemikke ja tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul sadamarajatise turvalisuse hindamine või eri tüüpi õppuste läbiviimine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 määruse (EÜ) nr 725/2004 artikli 3 lõikes 6 osutatud sadamarajatise turvalisuse hindamise või määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktides 13.7 ja 18.6 osutatud eri liiki õppuste läbiviimise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Artikkel 17

Direktiivis 2005/65/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2005/65/EÜ artiklist 10, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra, kuid mitte kauem kui 30. septembrini 2021, kõik sellised sadamate turvalisuse hindamiste ja sadamate turvalisuse plaanide läbivaatamise tähtajad, mis nimetatud artikli kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.

2. Olenemata direktiivi 2005/65/EÜ artikli 7 lõikest 7 ja III lisast, pikenevad või loetakse pikendatuks kümne kuu võrra, kuid mitte kauem kui 30. septembrini 2021, kõik sellised 18- kuulised tähtajad õppuste läbiviimiseks, mis osutatud lisa kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021.
3. Kui liikmesriik leiab, et sadama turvalisuse hindamiste või sadama turvalisuse plaanide läbivaatamine või õppuste läbiviimine on tõenäoliselt pärast 30. juunit 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2, nagu on asjakohane, sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1.septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021, lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu või kümnekuulisi ajavahemikke või nende mis tahes kombinatsioone. Taotlus tuleb esitada komisjonile 31. maiks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud ning et taotletud pikendamine ei põhjusta ebaproportsionaalset riski transpordi ohutuses ja turvalisuses, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud ajavahemikke ja tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul sadama turvalisuse hindamiste või sadamate turvalisuse plaanide läbivaatamine või õppuste läbiviimine võib jääda praktiliselt võimatuks ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 kriisi jätkumisest tulenevate erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. juunini 2021 sadama turvalisuse hindamiste või sadama turvalisuse plaanide läbivaatamise või õppuste läbiviimise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest ... [kaheksa päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Artikkel 18

Määruse (EL) 2020/698 alusel vastu võetud otsused

Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide õigusi, mis tulenevad komisjoni otsustest, mis on vastu võetud vastavalt määruse (EL) 2020/698 artikli 2 lõikele 6, artikli 3 lõikele 3, artikli 4 lõikele 5, artikli 11 lõikele 4, artikli 16 lõikele 6 ja artikli 17 lõikele 5, ulatuses, milles need otsused reguleerivad sisu ja asjaomaste tähtaegade osas samu juhtumeid nagu käesolev määrus ja näevad ette käesolevas määruses sätestatust pikemaid tähtaegu.

Kui need otsused reguleerivad sisu ja asjaomaste tähtaegade osas samu juhtumeid nagu käesolev määrus ega näe ette käesolevas määruses sätestatust pikemaid tähtaegu, kohaldatakse käesolevat määrust.

Artikkel 19

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates ... [11 päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Artikli 2 lõiget 9, artikli 3 lõiget 5, artikli 4 lõiget 6, artikli 5 lõiget 5, artikli 7 lõiget 5, artikli 8 lõiget 5, artikli 9 lõiget 5, artikli 10 lõiget 5, artikli 11 lõiget 5, artikli 12 lõiget 6, artikli 14 lõiget 4, artikli 15 lõiget 5, artikli 16 lõiget 5 ja artikli 17 lõiget 5 kohaldatakse alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev].

Käesoleva artikli esimene, teine ja kolmas lõik ei mõjuta artiklites 2–18 sätestatud tagasiulatuva jõu kohaldamist.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja